ನರಿ ಮತ್ತು ಕೊಕ್ಕರೆ

✍️ ಕೌಡೂರು ನಾರಾಯಣ ಶೆಟ್ಟಿ, ಇಟೆಲಿ

ಒಂದು ದಿನ ನರಿಗೆ ಕೊಕ್ಕರೆಯನ್ನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿ ಮೋಸಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಕೊಕ್ಕರೆಯ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ನರಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಇಂದು ನೀನು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರಲೇಬೇಕು,” ಎಂದು ನರಿ ಹೇಳಿತು. ತಾನು ಮಾಡಲಿರುವ ಕುಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನು ನೆನೆದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಕ್ಕಿತು. ಕೊಕ್ಕರೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು. ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ, ತುಂಬಾ ಹಸಿವಿನಿಂದ ನರಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿತು.

ಊಟಕ್ಕೆ ನರಿ ಸೂಪ್ ಬಡಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತುಂಬಾ ಆಳವಿಲ್ಲದ ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿತ್ತು. ಕೊಕ್ಕರೆ ತನ್ನ ಉದ್ದನೆಯ ಕೊಕ್ಕಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಪ್‌ಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಹನಿಯನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಡಿಯಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನರಿ ಮಾತ್ರ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸೂಪನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನೆಕ್ಕಿ ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೇಸರವಾಗಲೆಂದು, ನರಿ ಸೂಪ್ ತುಂಬಾ ರುಚಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸವಿಯಿತು.

ಹಸಿದಿದ್ದ ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ ನರಿಯ ಈ ಕುಚೇಷ್ಟೆಯಿಂದ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕೊಕ್ಕರೆ ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜಗಳವಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಕೊಕ್ಕರೆ ನರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿತು.
ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನರಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿತು.
ಕೊಕ್ಕರೆ ಊಟಕ್ಕೆ ರುಚಿಕರವಾದ ಮೀನಿನ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿತ್ತು.
ಅದರ ಪರಿಮಳವೇ ನರಿಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿಸುವಂತಿತ್ತು!
ಆದರೆ ಆ ಊಟವನ್ನು ಉದ್ದವಾದ, ಕಿರಿದಾದ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.
ಕೊಕ್ಕರೆ ತನ್ನ ಉದ್ದನೆಯ ಕೊಕ್ಕನ್ನು ಹೂಜಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿತು. ಆದರೆ ನರಿಯ ಬಾಯಿ ಹೂಜಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಹೂಜಿಯ ಹೊರಭಾಗವನ್ನು ನೆಕ್ಕುತ್ತಾ, ಒಳಗಿದ್ದ ರುಚಿಕರವಾದ ಊಟದ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿತು.
ಕೊನೆಗೆ ನರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕೋಪ ಬಂತು.
ಆಗ ಕೊಕ್ಕರೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಹೇಳಿತು:
“ನಿನಗೆ ಇತರರು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ನೀನೂ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ.”
ನೀತಿ:
ಇತರರಿಗೆ ಮಾಡುವುದೇ ನಮಗೂ ಮರಳಿ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರನ್ನೂ ಮೋಸಗೊಳಿಸಬಾರದು ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.